

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. ХАСКОВО, 05.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, IV-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на пети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АННА ВЛ. ПЕТКОВА

като разглежда докладваното от АННА ВЛ. ПЕТКОВА Търговско дело № 20225600900085 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI, чл. 274 и сл. от ГПК вр. с чл. 25 ал. 4 от ЗТР. Образувано е по жалба на „ТИВИ ГРУП“ ООД – Димитровград, представлявано от управителя В.Н.М., подадена чрез упълномощен адвокат М.К. от АК-Хасково.

С мотивиран отказ по чл. 25 ал. 1 от ЗТР № 20220713152648/14.07.2022 година на Агенцията по вписванията, ТРРЮЛНЦ е отказано вписване на промяна на обстоятелства, свързани с прекратяване участието в дружеството на съдружниците С.П. и Ч.П., едновременно намаляване на капитала съразмерно с дяловете на заличените съдружници и увеличаване на капитала до размера на вписания, чрез записване на нови дялове от съдружника В.Н.М.. Жалбоподателят настоява, че дружеството е получило предизвестия за прекратяване на членствените правоотношения с двамата съдружници на 10.01.2022 година – с връчване на искова молба по гр.д. № 154/2021 година по описа на Окръжен съд Хасково. От тази дата е започнал да тече тримесечният срок на предизвестieto по чл. 125 ал. 2 от ТЗ, който е изтекъл на 10.04.2022 година. Жалбоподателят счита, че с изтичането на срока на предизвестieto членствените правоотношения със съдружниците С.П. и Ч.П. са прекратени и за дружеството е възникнало задължението да поиска вписване на това обстоятелство в ТРРЮЛНЦ. Относно наложения заповор върху дружествения дял на съдружника С.П., жалбоподателят

акцентираща, че към датата на вписването му в ТРРЮЛНЦ участието на този съдружник в дружеството вече е било прекратено, следователно наложеният по-късно заповест не би следвало да е пречка за прекратяване на членството в дружеството, както и за вписване на това обстоятелство в ТРРЮЛНЦ. По тези и останалите съображения, изложени в жалбата, жалбоподателят счита, че постановеният от длъжностното лице отказ за вписване на посочените обстоятелства е неоснователен и незаконосъобразен. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени и разпореди вписване на исканите обстоятелства.

Съдът като взе предвид доводите изложени в жалбата и се запозна с приложените към нея доказателства, приема за установено следното:

ООД „ТИВИ ГРУП“ е регистрирано като дружество с ограничена отговорност и е вписано в ТРРЮЛНЦ с петима съдружници и дяловото участие в капитала (в общ размер 6000 лева) както следва: В.Н.М., който е и управител на дружеството – 2100 лева, С.И.П. – 1200 лева, Ч.И.П. – 1200 лева, И.И.Р. – 1200 лева и Н.Б.М. – 300 лева.

Производството пред АВп, в което е постановен обжалваният отказ, е започнало със заявление вх. № 20220713152648/13.07.2022 година. Представен е протокол от Общо събрание на съдружниците на „ТИВИ ГРУП“ ООД от 12.04.2022 година, на което е констатирано настъпилото по закон прекратяване на участието на С.И.П. и Ч.И.П. в дружеството, взето е решение за поемане на дяловете на напусналите съдружници от съдружника В.Н.М. чрез записване на 240 дяла по 10 лева всеки дял общо 2400 лева номинална стойност, вземане на решение за едновременно намаляване и увеличаване капитала на дружеството на основание чл. 149 от ТЗ, а именно: намаляване капитала на дружеството от 6000 лева на 3600 лева, представляващи 120 дяла от напусналия съдружник С.И.П. и 120 дяла от напусналия съдружник Ч.И.П.; увеличаване на капитала на дружеството от 3600 лева на 6000 лева чрез записване на нови дялове от съдружника В.Н.М., а именно: 240 дяла по 10 лева всеки дял. Освен това, на същото ОСС е приет нов дружествен договор, съобразен с настъпилите промени в членствения състав на дружеството. Представеният протокол е извършен в предписаната от закона форма – писмена с нотариална заверка на подписите и съдържанието.

Ведно със заявлението са представени и доказателства,

удостоверяващи достигането на предизвестието по смисъла на чл. 125 ал. 2 от ТЗ, отправено от съдружниците С.П. и Ч.П. до дружеството: Исковата молба, въз основа на която е образувано търговско дело № 154/2021 година по описа на ХОС, с която С.П. и Ч.П. предявяват против „ТИВИ ГРУП“ ООД иск за прекратяване на дружеството на основание чл. 155 т. 1 от ТЗ. На стр. 8 от исковата молба ищците уведомяват ответника, че едновременно с предявяване на иска отправят предизвестие за прекратяване на участието им дружеството. Видно от разписката за връчване на исковата молба, а това се признава и от дружеството-жалбоподател, исковата молба е връчена на ответника на 10.01.2022 година, като е получена от управителя на дружеството Веселин Милев. Към подаденото пред ТРРЮЛНЦ заявление е представено протоколно определение от 16.05.2022 година за прекратяване на т.д. № 154/2021 година на ХОС с основен аргумент – загубата на качеството на ишците на съдружници поради изтичане на срока на предизвестието на 10.04.2022 година, а от там и липса на активна процесуална легитимация да проведат иска по чл. 155 т. 1 от ТЗ. Представено е и протоколно определение от 30.05.2022 година, постановено по т.д. № 157/2021 година на ХОС за прекратяване на делото, образувано по иск от С.П. и Ч.П. срещу „ТИВИ ГРУП“ ООД, с правно основание чл. 71 от ТЗ вр. чл. 123 от ГПК. Видно от мотивите на съдебния акт, отново се отрича притежаване от страна на ишците на качеството съдружници в „ТИВИ ГРУП“ ООД към момента на произнасянето от съда. И двете определения са влезли в законна сила като необжалвани, от което ХОС в настоящия си състав черпи извод, че между страните е безспорен юридическият факт - достигане на предизвестието до дружеството на 10.01.2022 година и прекратяване на членствените правоотношения на С.И. и Ч.И. на 10.04.2022 година.

Заявени са за вписване промени в обстоятелствата: прекратяване участието в дружеството на съдружниците С.П. и Ч.П. на основание чл.125, ал. 1 т. 4 от Търговския закон, едновременно намаляване на капитала съразмерно с дяловете на заличените съдружници и увеличаване на капитала до размера на вписания, чрез записване на нови дялове от съдружника В.Н.М. – съобразно приетите от ОСС решения по протокол от 12.04.2022 година.

На 14.07.2022 година ДЛР към ТРРЮЛНЦ е постановил атакувания отказ № 20220713152648. Приел е, на първо място, че липсват доказателства за надлежно достигане на нарочно писмено предизвестие по смисъла на чл.

125 ал. 2 от ТЗ от съдружниците С.П. и Ч.П. до „ТИВИ ГРУП“ ООД. А на второ място – че на 11.04.2022 година по партидата на дружеството е вписан запор върху дружествения дял на съдружника С.П. и това е пречка за прекратяване на участието му в дружеството поради забрана да се разпорежда със заповираните дялове, а от там и пречка за вписването.

Въз основа на така установените фактически положения се налагат следните правни изводи:

Жалбата срещу обжалвания отказ е процесуално допустима - подадена е в законния срок и от легитимирано да я подаде лице. Разгледана по същество жалбата е основателна, а постановеният отказ незаконосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 21 т. 4 от ЗТР, длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените от заявителя документи. В конкретния случай пред Агенцията по вписванията са заявени за вписване две обстоятелства - заличаване на двама от съдружниците в дружеството-жалбоподател на основание чл. 125 ал. 2 и едновременно намаляване и увеличаване на капитала, съобразено с имуществените отношения във връзка с промяната на членския състав на дружеството.

Разпоредбата на чл. 137 ал. 1 от ТЗ урежда компетентност на Общото събрание на дружество с ограничена отговорност, като правомощието на ОС единствено се отнася за изключване на съдружник, но не и при останалите основания за прекратяване на членствено правоотношение, визирани в чл. 125, ал.1 и ал.2 от ТЗ (така и в Решение № 21 от 19.01.2011 г. на ПАС по ч. т. д. № 51/2011 г.). Прието е, че е недопустимо прекратяването на членство в ООД да се поставя под условие - решение на общото събрание на дружеството, с което се определя поемането на дружествените дялове в капитала на напускащия съдружник. Буквалното и систематично тълкуване на нормата изключва възможността прекратяването да бъде поставено в зависимост от други юридически факти, в това число и от уреждане на имуществените отношения по чл. 127, във връзка с чл. 125 ал. 3 от ТЗ между напускащия съдружник и дружеството, както и от съдбата на дружествените дялове и капитала. Уреждането на имуществените отношения е регламентирано като законова последица от прекратяване на членственото

правоотношение, а не е въздигнато от законодателя като условие за неговото настъпване. Така и в Решение № 46/22.04.2010 г. по т. д. № 500/2009 г. на ВКС, II ТО, ТК, постановено по реда на чл. 290 от ГПК, е прието, че прекратяването на членственото правоотношение не може да бъде поставяно в зависимост от други юридически факти, в това число от уреждане на имуществените отношения по чл. 127 във връзка с чл. 125, ал.3 от ТЗ между напускащия съдружник и дружеството и от съдбата на дружествените дялове.

ХОС в настоящия си състав споделя становището, според което изтичането на срока на подадено до дружество с ограничена отговорност предизвестие по смисъла на чл. 125 ал. 2 от ТЗ, има автоматичен прекратителен ефект спрямо членственото правоотношение на съдружника и с настъпването му съдружникът губи това си качество. Приложено към случая, това означава, че при достигнало до дружеството предизвестие на 10.01.2022 година, законоустановеният тримесечен срок (в дружествения договор не е предвиден по-дълъг срок на предизвестieto) е изтекъл на 10.04.2022 година и на тази дата участието на С.И. и Ч.И. като съдружници в „ТИВИ ГРУП“ ООД е било прекратено по силата на закона – чл. 125 ал. 2 от ТЗ. В този смисъл решение на проведеното на 12.04.2022 година общо събрание на съдружниците на „ТИВИ ГРУП“ ООД има само констативен, а не конститутивен ефект спрямо членството на напусналите съдружници, което, впрочем, коректно се приема в решенията на ОСС. Следователно, заявеното за вписване обстоятелство – прекратяване на членството на съдружниците съществува и то е в съответствие със закона поради гореизложените съображения. Възприетото от ДЛР становище относно недопустимостта на начина, по който С.И. и Ч.И. са депозирали предизвестията си, не намира опора в закона и съдебната практика. Единственото условие относно формата на предизвестieto по чл. 125 ал. 2 от ТЗ, което въвежда законът – то да бъде писмено. В съдебната практика, приложима и в настоящия случай, трайно и непротиворечиво се приема, че волеизявлението на една от страните по правоотношението, съдържащо се в искова молба за образуване на съдебен процес, в това число и волеизявление за прекратяване на това правоотношение, се счита съобщено на другата страна с връчване на тази искова молба. А според настоящия състав, това е дори много по-убедително известяване от просто връчване на писмено изявление срещу извънсъдебна разписка. Така че представените със

заявлението доказателства за достигане на предизвестieto по чл. 125 ал. 2 от ТЗ до „ТИВИ ГРУП“ ООД са били напълно достатъчни, за да убедят ДЛР относно момента в който е започнал да тече и е изтекъл срокът на предизвестieto, а от там и относно осъществяване в обективната действителност на юридическия факт – прекратяване на членствените правоотношения на напусналите съдружници с дружеството-жалбоподател. Още повече, че самото дружество в заявлението си признава този факт, позовава се на него и изпълнява задължението си да го обяви пред третите лица посредством регистрацията в ТРРЮЛНЦ.

Вторият аргумент на ДЛР, за да постанови атакувания отказ, е вписаният по партидата на дружеството заповор върху дружествените дялове на съдружника С.И. за вземането на трето лице. ХОС в настоящия си състав споделя застъпеното в съдебната практика становище, че в случаите, в които на основание чл. 517 ал. 1 от ГПК е наложен заповор върху дружествените дялове на напускащия съдружник в полза на трето лице–взискател, от момента на налагането на заповора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с дружествените си дялове, а значи му се забранява и прекратяване на членственото правоотношение с дружеството (така и в Решение № 82 от 13.03.2018 г. на ПАС по в. т. д. № 89/2018 година). Това е така, тъй като предвидената в чл. 517 ал. 3 от ГПК защита на кредитора конкурира правото на съдружника да прекрати членството си, в т.ч. и при условията на чл. 125, ал. 2 от ТЗ и конкуренцията е в полза на кредитора. В настоящия случай, обаче, това правило няма да намери приложение. По общо правило, заповорът върху дружествени дялове има действие от вписването му съгласно чл. 517, ал. 1 от ГПК. Чрез извършена служебна справка по партидата на дружеството-жалбоподател „ТИВИ ГРУП“ ООД съдът установи (а това се констатира и от ДЛР), че заповорът е вписан на 11.04.2022 година, т.е. един ден след като членственото правоотношение на съдружниците Светозар и Ч.И.и вече е било прекратено. Със задна дата действието на заповора не би могло да отмени или измени вече настъпил юридически факт на прекратяването, т.е. той се е осъществил в съответствие със закона и продължава да съществува в обективната действителност, а следователно подлежи на вписването. Ето защо неправилно ДЛР е отказало вписването и на това основание. Друг е въпросът, че върху притежаваните от съдружника Ч.И. дялове въобще не е бил налаган идентичен ограничителен режим, а

длъжностното лице по регистрацията не излага аргументи, поради които е отказало заличаването му от членския състав на съдружниците в „ТИВИ ГРУП“ ООД.

Неоснователно – в разрез с материалния закон, е отказано вписването и на извършените промени в капитала. По принцип вписването цели противопоставяне на обявените по партидата на търговеца обстоятелства на трети лица. Съответно с регистърно производство, започнато от търговеца за оповестяване на факта на увеличение на капитала занапред, следва да бъде противопоставян не на съдружника, а на трети лица – вискателя, наложил по-рано запор върху дела на този съдружник и дружествените кредитори. Действително разпоредбата на [чл. 140 от ТЗ](#), предвижда че увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор имат действие от вписването им в търговския регистър. В практиката си ВКС приема, че взетите от Общото събрание на съдружниците в търговско дружество с ограничена отговорност решения, подлежащи на вписване в търговския регистър, имат незабавно действие във вътрешните отношения между дружеството, чрез неговите органи и съдружниците, т. е. от вземане на решението и това действие не е в зависимост от вписването им по [чл. 140 от ТЗ](#), конститутивният ефект на което, вкл. в хипотезата на [чл. 140, ал. 4 от ТЗ](#), е по отношение на трети лица /в този смисъл [Решение № 86/01.09.2017 г. на ВКС по т. д. № 1068/2016 г., II т. о. /](#). В тази връзка самото увеличение на капитала на дружеството настъпва веднага във вътрешните отношения между съдружниците и дружеството, като в регистърното производство това обстоятелство ще се преценява само като една от предпоставките за изпълнение на изискванията на закона за противопоставянето на промяната в капитала на дружеството и последиците ѝ върху имуществото на дружеството, застрашаващо дружествените кредитори.

При тези данни, съдът приема, че съображенията, с оглед на които длъжностното лице по регистрацията е постановило отказа и в тази част, са неправилни и незаконосъобразни.

Затова жалбата, като основателна, следва да се уважи, като се отмени мотивираният отказ, а на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията

по вписванията се дадат указания да извърши поисканото вписване.

Искането на жалбоподателя за присъждане на деловодни разноски следва да се остави без уважение. В тази насока ХОС се съобразява с формираното в съдебната практика становище, че с оглед характера на регистърното производство по чл. 25 от ЗТР – едностранно и безспорно охранително производство, в което АВп не участва като страна, за да има право на разноски или да дължи разноски, за отговорността за разноски следва да се прилага общото за всички охранителни производства правило на чл. 541 ГПК, а именно, че разноските са за сметка на единствената страна в производството - молителя. В този смисъл са: Определение № 122/30.03.2022 година по ч.т.д. № 112/2022 година на ПАС; Решение № 176 от 14.04.2022 г. на ПАС по в. т. д. № 165/2022 година; Определение № 157 от 11.04.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 585/2022 г., II т. о., ТК; Определение № 139 от 30.03.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 2742/2021 г., II т. о., ТК; [Определение № 60421 от 19.11.2021 г.](#) на ВКС по ч. т. д. № 1978/2021 г., II т. о. на ТК; [Определение](#) на ВКС по ч. т. д. № 2108/2021 г., II т. о. ТК; [Определение № 60480 от 20.12.2021 г.](#) на ВКС, по ч. т. д. № 2562/2021 г., II ро т. о., ТК; [Определение № 89 от 02.03.2022 г.](#) на ВКС, постановено по ч. т. д. № 311/2022 г. на I во т. о., ТК и други.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от „ТИВИ ГРУП“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град ****, представлявано от управителя В.Н.М., със съдебен адрес град ****, чрез адв. М.К., отказ № 20220713152648/14.07.2022 година на ДЛР при ТРРЮЛНЦ по повод заявление вх. № 20220713152648/13.07.2022 година.

УКАЗВА на Агенция по вписванията, ТРРЮЛНЦ да извърши вписване на обявените със заявление вх. № 20220713152648/13.07.2022 година обстоятелства по партидата на „ТИВИ ГРУП“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град ****.

Решението, съгласно чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ – доп. ДВ, бр. 105 от 2020 г., подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на агенцията пред Пловдивски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____